

Величко Володимир Володимирович

Володимир Величко народився у Хмельницькому 3 червня 1971 року.

Навчався в санаторній школі-інтернаті №2, а в ПТУ №13 здобув фах токаря. Після строкової служби закінчив школу прапорщиків і став професійним військовим. Він виконував завдання у найгарячіших точках Афганістану, отримав поранення під самісіньке серце. Повернувся контужений, з підірваним здоров'ям. Служив в одній із військових частин мікрорайону Ракове, а звільнившись із армії, тривалий час працював у Хмельницькому КП «Електротранс», службі таксі.

11 серпня 2014 року, ввечері, після повернення із завдання, коли Володимир Величко вже зібрався відпочивати, пролунав дзвінок: нове завдання. Військові спецпідрозділу «Дніпро-1» ішли на блокпост біля Мар'їнки Донецької області, мали лише автомати і несподівано потрапили в засідку. Ця мить стала вічністю. В один момент чотирнадцять воїнів загинуло, чотирьох поранено, що з рештою – невідомо.

У ту мить удома щось лихе відчула дружина. Серед ночі, 12 серпня, вона почала телефонувати Володимирові, але він лежав в обіймах вологої закривавленої землі. І наймолодший із синів, якому було лише одинадцять місяців, так і не знатиме, як це – жити з батьком.

Володимир Величко приїхав з Донбасу на кілька днів, щоб похрестити свого сина. Поспілкувався з приятелями – і раптово зник із поля зору, як розвідник. Виявилося, що знову поїхав на буремний Схід. Мати просила не їхати, серцем відчуваючи біду. Але він не міг залишитись, адже був командиром.

Володимирові Величку було лише 43 роки, коли він загинув. Усі, хто знав Володимира при житті, кажуть, що він був добряком.

Згідно з рішенням п'ятої сесії Хмельницької міської ради від 16 березня 2016 року Володимира Володимировича Величка нагороджено Почесною відзнакою міської громади «Мужність і відвага». Рішенням дев'ятої сесії Хмельницької міської ради від 26 жовтня 2016 року за проявлену мужність, героїзм, незламність духу у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України йому присвоєно звання «Почесний громадянин міста Хмельницького».